

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan ikke forstå, at man kan være sur over, at grænsen bliver sat ned fra 500 kr. til 300 kr.; sådan opfattede jeg lidt hr. Torben Lunds udtalelser. Det synes jeg faktisk bare hr. Torben Lund burde være glad for. Det er jo sådan set det, hr. Torben Lund netop har stået og talt for her.

Jeg ved ikke, hvordan man skal definere kronisk syge. Det vil jeg da gerne ærligt indrømme. Jeg er sikker på, at der ikke findes et register over kronisk syge. Men jeg er helt indstillet på, at vi i Folketingets Sundhedsvalg tager det op og på en eller anden måde finder ud af, hvad man forstår ved det begreb.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige til SF's ordfører, at det er da korrekt, alt det, der er citeret fra det grønne hæfte fra den sidste behandling, vi havde her i salen. Og det er helt korrekt, som jeg sagde før, at vi ikke var imod, men vi var skeptiske. Og det var jo faktisk det, SF's ordfører læste op.

Med hensyn til diabetikere sagde jeg helt klart, at vi havde sympati for Socialdemokraternes forslag om, at insulin skulle være gratis. Men vi kunne altså ikke rigtig være med til den diskrimination, der lå i, at man gjorde insulin gratis, for hvad så med de andre, der har brug for livsvigtig medicin? Og dér har jeg så nævnt gigtpatienter, hjertepatienter og andre grupper. Jeg ønskede faktisk, at man, når man nu alligevel skulle til at drøfte dette, tog det med ind i én stor forhandling for at se, hvem vi kunne støtte, hvem vi kunne lempe det for, og hvordan vi i det hele taget kunne få dette til at fungere på bedste vis. Jeg ved ikke, hvad det ender med med hensyn til gratis insulin. Det er jo et spørgsmål mellem Socialdemokraterne og Fremskridtspartiet.

Til hr. Torben Lund vil jeg gerne sige: Jeg ved ikke, hvor mange der er kronisk syge, men det er noget af det, jeg mener vi må kunne få oplyst under det videre udvalgsarbejde. Men én ting ved jeg da, og det er, at det er bedre med den foreslåede egenbetaling. Det må da være en lettelse med en egenbetaling på 300 kr. om måneden for de kronisk syge i forhold til de 500 kr.

Så er det, jeg har sagt, at vi må prøve at se på, hvad det er for medicin, vi fører over fra receptpligtig medicin til håndkøbsmedicin. Det må vi også prøve at kigge på i udvalget. Men vi kan jo ikke både blæse og have mel i munden, og jeg synes, der her er gjort noget for de kronisk syge, som jeg er meget tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg naturligvis ikke har noget imod, at man har sænket grænsen fra 500 kr. til 300 kr. pr. måned for dem, man kalder kronisk syge. Det synes jeg bestemt er et fremskridt. Men når man nu hæfter sig så voldsomt ved, at kronisk syge skulle være undtaget, altså bruger dette – som jeg sagde det før – som et figenblad for alle de andre dårlige ting i dette forslag, for at acceptere dem, så er det da rimeligt, at vi stiller det spørgsmål: Jamen hvor mange drejer det sig egentlig om, der så overhovedet bliver undtaget som kronisk syge? Det kan jo ikke være ligegyldigt, hvem der er kronisk syge; man må da have gjort sig nogle forestillinger, når man tidligere har været meget skeptisk over for tanker af denne art og så, fordi der ændres på noget omkring grænsen for kronisk syge, pludselig bliver positiv. Så må man da også have haft en forestilling om, hvad konsekvensen af den ændring har været, og det er såmænd det eneste, jeg har efterlyst svar på.

Og så vil jeg sige til det med insulinet, at når man kan tage insulinet specielt ud og yde fuldt tilskud til det, hænger det jo sammen med, at netop insulinet kan afgrænses fra anden medicin, og at der ikke er nogen misbrugsmulighed.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne følge fru Lis Noer Holmbergs bemærkninger netop om usikkerheden om, hvem der kan regnes for kronisk syge, og henstillingen til Socialdemokratiet op, og dér må jeg så i al beskedenhed også tage SF med, da det faktisk var et fælles forslag fra Socialdemokratiet og SF om gratis insulin til sukkersygepatienter, og vi vil i SF da også meget gerne snart have en klarmelding fra Fremskridtspartiet om, hvorvidt vi stadig væk er enige om, at det er et forslag, som skal vedtages, og så få det gjort. Jeg ved, at der er mange sukkersygepatienter, der venter stærkt på, at det skal blive vedtaget.